

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Rotari Mihaela, în numele inculpatului Cebuc Alexandr și a inculpatului Cebuc Alexandr prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

*Cebuc Alexandr XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat XXXXX,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.11.2016 – 30.05.2019;

Instanța de apel: 08.07.2019 – 06.11.2019;

Instanța de recurs: 21.01.2020 – 04.03.2020;

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița, din 30 mai 2019, cauza fiind examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Cebuc Alexandr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal s-a adăugat parțial la pedeapsa dată, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău nr.1-150/15 din 26.05.2015, stabilindu-i lui Cebuc Alexandr pedeapsa definitivă sub formă de 5 ani închisoare. Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa a fost suspendat condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

S-a încasat de la Cebuc Alexandr în beneficiul lui Pîrlea Vadim prejudiciul material 4000 lei și prejudiciul moral 10.000 lei, în total suma de 14.000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Cebuc Alexandr la 28.08.2016 în jurul orelor 23.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în magazinul ce aparține SRL „Latova-Plus” situat în XXXXX, având intenția vătămării intenționate grave a integrității corporale, l-a chemat pe Pîrlea Vadim afară. Acolo, Cebuc Alexandr din intenții huliganice, acționând cu intenție directă, demonstrând un cinism și o lipsă de respect față de persoană, reacționând

negativ la relațiile de conflict cu Pîrlea Vadim, în mod intenționat și conștient i-a aplicat ultimului o lovitură cu un obiect dur contondent neidentificat în regiunea capului, în rezultatul căreia ultimul a căzut și a pierdut cunoștința.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.192 „D” din 10 octombrie 2016, la Pîrlea Vadim a fost depistată fractura oaselor craniene, comotie cerebrală, otita medie posttraumatică a urechii drepte, echimozele și edemul la cap și față, care au fost calificate ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață. Producerea astfel de vătămări corporale la cădere de pe propriul suport se exclude.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal și să-i fie aplicată pedeapsa cu închisoare pe termen de 5 ani în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal adăugarea parțială la pedeapsa stabilită a părții neexecutate a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 26.05.2015, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a indicat, că:

- vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost confirmată atât prin recunoașterea vinovăției de către ultimul cât și prin probele administrate la materialele cauzei;

- măsura de pedeapsă aplicată de către instanța de judecată nu o consideră proporțională faptei și pericolului social al acesteia, sentința fiind prea blândă;

- față de Cebuc Alexandr la 26.05.2015 de către Judecătoria Botanica mun. Chișinău a fost pronunțată o sentință de condamnare la 4 ani închisoare cu suspendare condiționată, astfel, pedeapsa aplicată în anul 2015 nu a avut efecte pozitive, el a săvârșit o nouă infracțiune în 2016, ceea ce denotă că pedeapsa penală aplicată anterior nu și-a realizat scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii unei noi infracțiuni;

- atât pe parcursul urmăririi penale cât și în instanța de judecată, la comiterea infracțiunii incriminate lui Cebuc Alexandr nu au fost stabilite circumstanțe excepționale legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, prin urmare, aplicarea art. 90 Cod penal a fost neîntemeiată și ilegală.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2019, apelul procurorului a fost admis cu casarea sentinței în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui Cebuc Alexandr recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de

art. 151 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 ani.

Conform art. 85, 87 alin. (2) Cod penal, pentru cumul de sentințe, a fost adăugat parțial la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilite anterior prin sentința Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 26.05.2015, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 4 ani și 6 luni cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1000 u.c., ce constituie 20.000 lei, cu executarea pedepselor de sine stătător. În rest dispozițiile sentinței s-au menținut.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, în privința inculpatului instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea blândă, care nu a fost echitabilă faptei infractori comise, nu corespundea împrejurărilor cauzei și normelor legale și nu atingea scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Instanța de apel a fost de părerea că la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de fond nu a ținut pe deplin cont și nu s-a expus argumentat asupra regulilor de individualizare a pedepsei, asupra circumstanțelor cauzei, personalității inculpatului, caracterului și gradului prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal.

Totodată, Curtea de Apel a atestat, că Cebuc Alexandr anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 26.05.2015 în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, cu amendă în mărime de 1000 u.c., ceea ce constituia 20.000 lei, iar în baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu stabilirea termenului de probă de 4 ani (f.d.180-183).

Instanța de apel a relevat că, în prezenta cauză penală, infracțiunea prevăzută de art.151 alin. (1) Cod penal, pentru care a fost condamnat a fost săvârșită la data de 28 august 2016, adică în perioada de probațiune stabilită prin sentința menționată mai sus.

S-a considerat că, instanța de fond nu a verificat cu suficientă amplitudine incidența dispozițiilor art. 85 Cod penal în prezenta speță, ajungând la o concluzie pripită privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal. La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de faptul, că ultimul a comis infracțiunea aflându-se în termen de probațiune pentru săvârșirea altor infracțiuni.

La fel, instanța de apel a indicat, că deși prin sentința contestată instanța de fond a indicat aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal și stabilirea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de 5 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia conform prevederilor art.90 Cod penal pe termen de probă de 4 ani, a omis indicarea amenzii în mărime de 1000 u.c., ceea ce constituia suma de

20.000 lei aplicate prin sentința Judecătorei Botanica, care nu a fost achitată de către inculpatul nici până la moment, în acest aspect nefiind prezentate careva înscrisuri.

În această ordine de idei s-a reținut și faptul că atât la examinarea cauzei în instanței de fond, cât și în apelul declarat de către acuzare, precum și în instanța de apel procurorul nu a solicitat aplicarea amenzii stabilite anterior prin sentința Judecătorei Botanica, chestiune care a fost ridicată din oficiu de către instanța de apel și eroare de drept a fost corectată în aspectul indicat.

Deși inculpatului i s-a acordat încredere anterior de către instanța de judecată, fiindu-i stabilită pedeapsă non-privativă de libertate, pedeapsa aplicată nu și-au atins scopul, el nu și-a tras concluzii de încetare a comportamentului infracțional și nu a pășit pe calea corijării, săvârșind din nou o infracțiune.

În circumstanțele stabilite a cauzei penale, instanța de apel a considerat că pedeapsa reală de privare de libertate, va fi efectivă pentru reeducarea și corijarea celui vinovat, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracțiunii, pedeapsă pe care instanța de apel a considerat-o echitabilă faptei infracționale săvârșite și fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Rotari Mihaela în interesele inculpatului și inculpatul au atacat-o cu recursuri ordinare.

6.1 Avocatul Rotari Mihaela în interesele inculpatului în recurs a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu menținerea sentinței. În motivare a indicat că, instanța a apreciat greșit criteriile care au stat la baza pronunțării deciziei. Instanța nu a luat în calcul că inculpatul a recunoscut pe deplin vina și s-a căit sincer de cele comise, contribuind activ la descoperirea infracțiunii, ultimul având la întreținere un copil minor, iar soția recent a născut gemeni.

Referitor la pedeapsa, care în viziunea procurorului este prea blândă, a menționat că practica judiciară a demonstrat că pedeapsa prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Recurenta a considerat că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea reală de societate, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

6.2 Inculpatul invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie numită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii, cu amânarea executării pedepsei până la atingerea de către copii a vârstei de 8 ani.

În motivare a indicat că, nu este de acord cu pedeapsa stabilită, o consideră foarte aspră și nu este de acord cu aplicarea amenzii în mărime de 1000 u.c., pe motiv

că a achitat amenda în luna iulie 2016.

Partea vătămată Pîrlea Vadim a declarat în cadrul instanței de fond și de apel că nu are careva pretenții materiale față de inculpat, pentru că acesta s-a achitat până la ședința instanței de apel.

De asemenea inculpatul a specificat că este căsătorit, are la întreținere trei copiii minori. Certificatele minorilor nu le-a prezentat în cadrul examinării cauzei din motiv că a fost apărat de un avocat din oficiu care a făcut cunoștință cu materialele cauzei cu puțin timp înainte de ședința de judecată.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursurilor avocatului și inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

8.1 Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din conținutul cererii de recurs rezultă, că recurenta critică hotărârea în partea stabilirii pedepsei cu închisoare reală, solicitând să fie menținută sentința instanței de fond.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să intervină în soluțiile adoptate în latura pedepsei, când se constată că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând argumentele recursului avocatei în raport cu actele cauzei, instanța de recurs a statuat că instanțele ierarhic inferioare în cazul supus judecării, au examinat obiectiv probele administrate la dosar, probe care au fost cercetate și apreciate corect de către instanța de fond și de apel, fapt ce face, ca concluzia acestora despre vinovăția lui Cebuc Alexandr în comiterea infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Referitor la chestiunea de individualizare a pedepsei reținute în sarcina inculpatului de către instanța de apel, și anume, prin care acesta a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 4 ani închisoare, cu excluderea art. 90 Cod penal (aplicat de către prima instanță), iar conform art. 85, 87 alin. (2) Cod penal, pentru cumul de sentințe, a fost adăugat parțial la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilite anterior prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26.05.2015, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 4

ani și 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1000 u.c, ce constituie 20.000 lei, instanța de recurs o apreciază drept una legală și motivată.

După individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și quantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei poate fi atins și prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă.

Așadar, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este un incident în viața acesteia.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea *poate* dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

În speță, reieșind din soluția adoptată de instanța de apel, se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului, instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, de faptul că dânsul anterior a fost judecat, și a săvârșit infracțiunea în perioada de probă, infracțiunea comisă se atribuie la categoria celor grave, modul cum a fost săvârșită, - circumstanțe care, per ansamblu, nu permit instanței stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Astfel, instanța de recurs apreciază că modalitatea de executare aleasă și quantumul pedepsei aplicate pentru infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal săvârșită de Cebuc Alexandr, stabilită de instanța de apel este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările produse.

Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele recurente, deoarece analizând decizia atacată, se constată că instanța de apel și-a motivat soluția în ce privește stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă în privința inculpatului și reieșind din cele expuse supra, din materialele cauzei, instanța de recurs conchide că, concluzia instanța de apel referitor la stabilirea pedepsei reale și a termenului de executare în privința inculpatului este legală și întemeiată, pedeapsa răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal și va

duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

8.2 Referitor la solicitarea inculpatului de menținere a deciziei instanței de apel dar cu amânarea executării pe un termen de 8 ani, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, de asemenea este neîntemeiată deoarece norma menționată prevede drept temei pentru recurs cazurile când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, iar recurentul nu a indicat concret și nu a argumentat care din aceste 5 temeuri le consideră ca bază pentru casarea hotărârii contestate.

Deși nu indică expre, se prezumă că, Cebuc Alexandr în recurs solicită aplicarea prevederile art. 96 alin. (1) Cod penal, conform cărora *femeile condamnate gravide și persoanelor care au copii în vârstă de până la 8 ani, cu excepția celor condamnate la închisoare pe un termen mai mare de 5 ani pentru infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave, infracțiuni prevăzute la cap. I, II, III, VII, VIII, XIII și XVII, instanța de judecată le poate amâna executarea pedepsei până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.*

În speță, inculpatului i s-a stabilit pedeapsă de 4 ani și 6 luni pentru comiterea unei infracțiuni grave, iar careva date precum că copiii minori se află la întreținerea exclusivă a sa nun a fost prezentată.

Mai mult ca atât, amânarea executării pedepsei constituie o posibilitate a instanțelor de judecată, și nu o obligațiune a acestuia. Ea poate fi aplicată în cazul în care instanța va constata că persoana vinovată și acțiunile ei nu prezintă un pericol real pentru societate, or inculpatul a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, ce constituie o infracțiune gravă, i s-a suspendat executarea pedepsei pe un termen de 4 ani și în termenul de probă a săvârșit o altă infracțiune gravă, de aceea instanța de apel a constatat necesitate stabilirii unei pedepse cu executare reală.

În altă ordine de idei, Colegiul respinge și afirmația inculpatul potrivit cărora partea vătămată nu are careva pretenții materiale, pentru că s-a achitat cu acesta până la ședințele instanței de apel. Conform procesului verbal din cadrul instanței de apel, s-a constata că partea vătămată Pîrlea Vadim trece tratamente medicale și nu a primit nici o sumă de la inculpat din motiv că părțile nu au ajuns la un numitor comun privitor la suma prejudiciului (vol-II, f.d. 1). În timpul ședinței instanței de apel, inculpatul a achitat cheltuielile pentru medicamente, la care partea vătămată a declarat că „la moment nu are pretenții” (vol-II, f.d. 4), iar ca urmare a admiterii cererii de apel, prejudiciul moral și material în mărime de 14.000 lei a fost menținut,

și până în prezent nu este dovadă ce ar confirma achitarea prejudiciului părții vătămate.

De asemenea, se respinge și argumentul inculpatului referitor la achitarea amenzii de 1000 u.c., invocând că a achitat-o în luna iulie 2016. Or, fiind verificat situația de către Curtea de Apel din oficiu, la momentul pronunțării deciziei, o dovadă certă nu a fost prezentată.

Odată cu expedierea recursului inculpatului prin intermediul Oficiului poștal cu data de intrare în Curtea Supremă de Justiție 10.01.2020, la recurs a fost anexată încheierea nr. 100S-R881/2016 din 02.08.2016 privind încetarea procedurii de executare a amenzii, fapt ce nu constituie temei de a interveni în decizia Curții de Apel.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză. Argumentele invocate de recurenți nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate, prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Rotari Mihaela, în numele inculpatului Cebuc Alexandr, și a inculpatului Cebuc Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Cebuc Alexandr* XXXXX ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată la 06 aprilie 2020.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun